

Sembla que Delbos, a Polònia, s'ha apuntat un primer èxit

Beck ha plantejat la qüestió colonial en forma moderada, i Delbos ha reconegut la legitimitat de les peticions poloneses

Polònia desitjaria interessar-se en les companyies internacionals amb carta prevista per a l'explotació de certes colònies

"Les concepcions diplomàtiques dels dos Governos s'aproximen", creuen els comentaristes

El Consell d'aquesta tarda serà presidit pel senyor Companys

El President Companys, quan aquest migdia es dirigia al seu despatx oficial, ha conversat breument amb els periodistes que fan informació a la Generalitat. Després de saludar-los, els periodistes li han preguntat si tenia alguna cosa noticable. El President els ha manifestat que venia de visitar el prestigiós periodista Robert Castrovide, republicà lliure que, com és sabut, està greument malalt. També ha manifestat que aquesta tarda, a les sis, es reunirà el Consell, que serà presidit per ell. Seguidament s'ha acomiadat dels periodistes i s'ha dirigit al seu despatx.

Els tacciosos han afusellat un redactor d'"Euzkadi" i dos de "La larde"

En contrast amb l'actuació del Govern republicà amb els dels rebels, es pot assenyalar per haver succeït aquest fet recentment, o sigui gairebé al mateix temps que hom inculcava el director de "Euzkadi" d'Aragó i redactors que l'acompanyaven quan entraven a Madrid en creure que estava a poder dels facciosos, els rebels han executat a Vitòria al redactor de "Euzkadi" de Bilbao Esteban Urquiza, que fou fet presoner quan feia informació a Guernica, junt amb l'enviat de diaris francesos "La Petite Gironda". També aleshores foren afusellats els redactors del diari "La Torde" Heriberto de Estalós i "El Noyet" Juanita Mill, que confeccionava les pàgines femenina i infantil del mateix diari.

A la pàg. 2:
Els E. U. bloquejaran el Japó?
A la pàg. 4:
ESCENARIS

SALARIS

Malgrat l'existència d'una Comissió Reguladora de Salaris i malgrat que recentment hagi estat publicat un procediment per a autoritzar les alteracions en els jornals, hi ha algunes indústries i empreses que han cregut convenient augmentar els sous dels seus obrers sense la informació i els tràmits previs que marquen les lleis actuals.

Comprenem perfectament que hi hagi qui opini que cal modificar rapidament els salaris. Amb els jornals d'ara, ben poc diferents dels anteriors al juliol de l'any passat, no és pas possible fer front a les despeses a què les circumstàncies obliguen.

Però si prosperés aquesta tendència a augmentar els salaris d'una manera particular, obeint només a l'estat econòmic de cada empresa, el remei seria pitjor que la malaltia. Els obrers beneficiats creurien que ells han resolt la situació. Però la creença no passaria d'ésser una il·lusió, car aviat el desgavell produït per llur decisió repercutiria damunt dels seus mateixos interessos.

El problema dels salaris només pot ésser resolt d'una manera global pel Govern. Cal anar a establir un índex del cost de la vida i aleshores establir una escala de salaris d'acord amb aquest índex.

Naturalment que és impossible fer un càlcul de salaris a base dels preus actuals de les subsistències. No hi hauria pas manera de fer concordar els uns als altres. Per això, abans que res, cal que els articles alimèntaris tinguin al mercat la valoració que realment els correspon. El mateix president del Consell de ministres ha dit i repetit que és artífici aquest augment formidable que s'ha registrat en la majoria dels articles de primera necessitat. Primer de tot, doncs, cal fer-los descendir al seu veritable nivell.

Aleshores els organismes de govern podran fixar quin és el salari que correspon als treballadors de l'Espanya republicana en guerra. Aquesta regulació ha de venir forçosament de dalt. Deixar-la a l'albir de les empreses més o menys prosperes, a part que es crearien desigualtats irritants entre obrers, hom obriria la porta a una cursa de preus desenfrenada, que és precisament allò que cal corregir i ben de pressa.

Un índex de l'augment —natural— dels queviures i una ordre governamental d'augment d'un tant per cent equivalent al dels preuvis, d'acord amb els salaris que es perceben el 19 de juliol, donaria satisfacció justa al problema.

Chaulemos ha informat els ministres de les converses de Londres

París, 7. — En el consell de ministres celebrat aquest matí, Chaulemos ha posat al corrent als seus col·legues dels resultats de les entrevistes de Londres. Subratlla amb viva satisfacció, unànimament compartida, la completa comunitat de punts de vista entre Anglaterra i França, en tots els aspectes. El consell s'ha felicitat vivament Chaulemos i Delbos pels excel·lents resultats del seu viatge.

L'ENSENYAMENT

Ha estat discutit avui per la Comissió de Traspasos de Serveis

Al saló de Consells de la Presidència s'ha reunit la Comissió Mixta de Traspasos de Serveis a la Generalitat. La reunió l'ha presidida l'ex-ministre Nicolau d'Oliver i hi han assistit els senyors Fernández Ciergo, Mies, Irla, Espià, Coromines, de Buen, Quero i Prat. S'ha discutit la ponència d'Ensenyament discutida que continuarà demà.

Demà s'ajudicarà el PREMI VALENTÍ ALMIRALL

A París i a Barcelona, el desembre és un mes literari. El mes dels Premis, el mes de les esperances... i de les desil·lusions.

Treuen el foc de les recompenses literàries de la Generalitat, el Jurat del «Premi Valentí Almirall», al millor article periodístic, que deliberarà demà.

A qui es donarà aquest Premi que enguany es dona per primera vegada? Sense pecar d'indiscret, podem citar alguns dels noms entre els quals, indiscutiblement, ha de figurar el guanyador: Ferran Soldevila, Antoni Rovira i Virgili, Anna Murià, Lluís Capdevila, Jaume Passarell.

A quin d'aquests companys prestigiosos podem, demà, els periodistes catalans, donar l'enhorabona?

SI ELS RESTA UN XIC DE VERGONYA, HAURAN DE REACCIONAR I POSAR-SE DAVANT ELS INVASORS E'STRANGERS... I DAVANT EL TRAIOR FRANCO, QUE ELS HA VENUT A TOTS

Hendana, 7. (Del corresponent especial de l'Agència Fabra):

Arriben notícies del camp rebel sobre les transformacions que va sofrint la política en aquella zona. Com a cap de «Falange» ha estat designat Fernández Cuevas, mentre Hedilla continua a la presó acusat de complot contra el senadillo. Ara el que més preocupa són les divergències entre requetés i falangistes, perquè els primers no volen saber res amb l'inevitable ajut que rep Franco de l'estranger i que col·loca l'Espanya rebel en situació de veritable colònia.

Segons notícies que arriben de Salamanca ahir tingué lloc una entrevista entre Franco i el príncep Bixte de Borbó. Com se sap, aquest és ara el pretendent i cap dels requetés. Aquest senyor, que durant la Gran Guerra es dedicà a ajudar el seu parent d'Àustria, intervingué prop de Franco per tal que cessi l'estat de tirantoria existent entre les forces polítiques de la fracció.

Segons un comunicat oficial publicat a la sortida de l'entrevista, els dos caps arribaren a la conclusió que és precisa la unitat per a vèncer ràpidament els roigs.

ACORD FRANCO-ITALIA

Roma, 7. — Clau i l'encarregat de negocis francesos Blondel signaren el dil·luna un acord relatiu a la liquidació dels crèdits comercials retardats referents a Síria i Tunísia.

SOLIDARITAT

Els haveu pogut veure arrencats al Passeig de Pi i Margall: dotze camions curulls de queviures han vingut de terres de França a portar-nos aquesta nova mostra de solidaritat internacional. Cent vint-i-cinc tones de queviures, ofrena generosa del poble francès que no ens oblidà un sol moment en la lluita que estem sostenint. Altres caravanes vindran — diuen els delegats del Socors Popular de França que han organitzat aquesta tramesa—. Accepteu aquests camions com a penyor de simpatia i ajut... (P. F.)

El President Companys ha rebut una delegació del Socors Popular de França

El President de la Generalitat, senyor Lluís Companys, ha rebut aquest migdia les visites següents: El diputat francès Maurice Honel amb la Delegació del Socors Popular de França, que han vingut a llurar l'expedició de 125 tones de queviures. Acompanyava aquesta Delegació Dolors Bargalló i Joaquim Solé, del Comitè Nacional del Socors Roig de Catalunya; capità de navili, Valentí Puelles, Cap de l'Estat Major de Marina; Frederic Urales; diputat Ferran Valera, amb la seva donella; Joaquim Vilà; Humbert Torres; Amadeu Aragall, President de la Comissió de Control de la Mobilització Civil; mestre Lamotte de Orreaga.

MR. ATTLEE, DE TORNADA A BARCELONA

Aquest migdia ha arribat de Madrid, en avió, el diputat britànic senyor Attlee i els seus companys laboristes.

Per a les sis d'aquesta tarda tenen anunciada llur visita al Parlament Català, on havien d'ésser rebuts pel President de les Corts de la República i representants del Govern.

«La unitat de tots els antifeixistes, clau fonamental de la victòria del poble espanyol», declara Attlee

Madrid, 7. — El líder laborista anglès, Mr. Attlee, ha fet les següents declaracions a un redactor de «Castilla Libre»:

«Quin creieu que és l'esdevenidor revolucionari d'Espanya?» —preguntà el periodista.

«No puc respondre, d'una manera concreta, a aquesta pregunta; però és que he dir-vos que el poble espanyol marca una pauta nova en la política europea i dels assaigs transformadors d'aquest poble en sortiran normes que, fins ara, no ha conegut el món. Espanya és un poble creador. Nosaltres creiem en el seu desenvolupament; tenim fe en les conseqüències de la guerra espanyola.»

«Es coneguda l'obra de la C. N. T. a Anglaterra?»

«La C. N. T. és coneguda al meu país. Hi ha certa confusió en l'actuació d'aquestes forces populars; però de prop es nota que la C. N. T. a Espanya posseeix un gran ascendent; lluita per la causa popular, com és la seva missió, com a força proletària.»

«L'estreta unitat de tots els antifeixistes, així que ella serà una de les claus més fonamentals de la victòria del poble espanyol. I com més aviat arribi a aquesta unitat, més aviat es comprendrà arreu del món la missió democràtica de la causa que defensa el poble espanyol. D'altra manera, l'òrbita que els ha tocat en sort detentat dubtarà sempre d'aquesta missió històrica de les forces més positives per a ajudar el món i marcar-li la necessitat de l'ajut a l'Espanya democràtica, i comprendrà que el poble espanyol vol una sola cosa: la defensa de la Democràcia i la dels interessos de tots els treballadors. Aquestes són les meves paraules; paraules d'unitat. Cal apartar tot allò que destrueixi la bona marxa de la unitat per tal que aquesta sigui real i positiva, i tot els esforços que es facin siguin solament per tal d'aconseguir la victòria, car únicament s'ha d'obtenir amb el nom del poble espanyol.»

Cracòvia, 6. (De l'enviat especial de l'Agència Fabra). — Com era de preveure per la campanya de la premsa polonesa i per les declaracions recollides als cercles polítics, se sap aquest matí que el senyor Beck, en el curs de la seva última conversa en el tren amb Delbos, planteja la qüestió colonial. Les reivindicacions de Polònia es fonamenten en les següents consideracions principals:

Primer. Polònia, en ple treball d'organització i utilitat nacional, té necessitat de matèries primes.

Segon. Li són necessaris exultors per a la seva població ja excedent i en augment constant.

Beck explica a Delbos que el seu país no té ambicions territorials i Polònia no cerca possessions en plena sobirania. A més ella formulària peticions en forma precisa i sols en el cas que el problema colonial fos plantejat en forma concreta. En aquesta eventualitat, vol que es tingui en compte les seves necessitats vitals. Des del punt de vista econòmic, Polònia desitjaria interessar-se a les companyies internacionals amb cartes previstes per a l'explotació de certes colònies. Igualment voldria beneficiar-se de les disposicions pretes amb vistes a l'emigració en les possessions extracorenes dels excedents demogràfics dels països superpoblats.

Segons notícies de font segura, Delbos reconegué la legitimitat de les peticions poloneses presentades sota aquesta forma moderada. Referent al problema de l'emigració, els dos ministres arribaren a l'acord de comprovar que no podia plantejar-se en l'aspecte ètnic. Com és sabut, l'important augment de jueus que viuen a Polònia ha fet que s'estigui el seu establiment a l'exterior d'ultramar. Una missió recentment efectuada amb l'autorització del Govern francès, anà a Madagascar. És normal que l'emigració a Palestina sigui exclusivament jueva; en canvi, aquesta discriminació apareix injustificada quan es tracta d'altres territoris.

Beck està convençut d'això. En l'aspecte de la política general la darrera entrevista dels dos ministres confirmà les tendències que es manifestaren en el curs de les se-

«Al camp faccions, dir que hom és català i esdevenir subjecte perillós és tot una mateixa cosa»

Des de fa uns dies es troba a Barcelona el senyor Antoni Ruiz Vilaplana, que durant un any ha exercit el càrrec de secretari judicial a la seu del Govern franquista.

Després de la seva estada a Burgos, i que de resultes de tot el que ha vist i ha viscut a la zona facciosa n'ha sortit el seu llibre «Doy fe... Un año de actuación en la España nacionalista», que és la major diatriba que hom hagi pogut escriure contra el règim feixista.

Hem tingut ocasió de parlar una estona amb Ruiz Vilaplana. Representa uns trenta cinc anys d'edat, estatura mitjana, cabell escàs, amb ulleres de conxa; aspecte d'intel·lectual.

Ruiz Vilaplana no està disposat a fer declaracions; però de la conversa que amb ell hem sostingut, hem pogut extreure unes paraules que oterim a la curiositat del lector.

«Per si puc dir que soc a Barcelona, cosa que he hagut d'ocultar curosament durant mesos d'un any, perquè al camp facciós dir que hom és català i esdevenir un subjecte perillós és tot una mateixa cosa.»

«A què és degut que abandonessiu el camp rebel?»

«Ningu que tingui un concepte, per petit que sigui, de l'humestad de la justícia pot romandre en aquell camp. Durant mesos d'un any he hagut de fer esforços enormes per no trair-me, perquè comprendreu fàcilment que no sentia cap desig d'ésser afusellat. D'onça que em vaig adonar del que era allò, que no era més que un seguit d'injustícies i de crims, un règim absurd, que no era altra cosa que una invasió estrangera, una humestad constant, tot el meu afany era anar-me'n. Jo havia de coordinar el meu desig amb les possibilitats de realitzar-lo. Durant un mes no vaig fer altra cosa que pensar com ho podria fer per anar-me'n. Son més els que ho van tornar d'allà, fiant-se en la bona voluntat dels facciosos per una parella de la guàrdia civil i emmanillats...»

Per cert que he presentat alguns molt bons, dels que van al camp rebel, l'Espanya de l'ordre, com en diuen molts, i es troben que els prenen tots els diners a la frontera, i després, al cap de temps, els ciden a Henda i els diuen: «Aquells bitllets de la sèrie X i

ves entrevistes precedents. Inconscientment les concepcions diplomàtiques dels dos Governos s'aproximen. Especialment la fredor que es nota en certs cercles polítics envers la S. de N. procedeix dels dubtes que es tenen quant a l'ajut que pugui esperar-se d'aquesta per un país atacat i no a conseqüència d'una hostilitat sistemàtica. El comunicat oficial publicat ahir, del qual cada paràgraf acaba amb fórmules generals, demostra l'entusiasme dels punts de vista del Govern polonès, com és normal per a un país les responsabilitats del qual, segons els seus mateixos dirigents, s'estenen cada dia més.

Ara Delbos, en les seves entrevistes de Belgrad, Praga i Bucarest, tindrà ocasió de completar les propostes entrevistes de Varsòvia.

A les onze d'aquest matí, DELBOS ha sortit de Cracòvia en direcció a Bucarest.

Varsòvia, 7. — A les onze d'aquest matí Delbos ha sortit de Cracòvia amb direcció cap a Bucarest. Fins a la frontera, l'acompanyarà Leon Noël, ambaixador de França a Varsòvia.

Al matí Delbos, acompanyat de Beck visita la catedral —magnífica obra arquitectònica del segle XIII— i la biblioteca de la Universitat dels Jagel·lons, que compta amb més d'un milió de volums. Després hi ha hagut una desfilada militar. Delbos, acompanyat de les altres personalitats del seu seguit i de les autoritats poloneses, es trasllada a la tomba de Pilsudski per a dipositar un ramell de flors.

dels números tal i qual no són vàlids i, per tant, hauran de deixar-los en suspens fins i tant no prenguem Madrid, i aleshores ja ho discutirem.

El cas és despullar-los. La presa de Madrid és tan llunyana fins i tot per ells...

«I ara, ¿que penseu fer?»

«Jo he vingut a l'Espanya republicana a conèixer el que hi ha. A tot arreu he trobat atencions i facilitats. Com podedeu molt bé imaginar, després d'un any de sentir dir coses i més coses, hom arriba a sentir-se influenciat per la sèrie de mentides que li han estat dites. Vull ara visitar l'Espanya rebel, i visitar Madrid, els fronts, per a formar-me una idea de tots els horors que he sentit explicar i que han arribat a formar un ambient en què m'he sentit embolicat.»

Quan hagi vist tot això ¿que fareu? Jo mateix no ho sé. Tinc un passaport en regla per a marxar en el moment que em convingui. He vingut a veure i estic veient. Després és possible que escrigui altres coses; de les que he vist allà i de les que he vist aquí...

Els minyons de 17 anys han de presentarse

L'Alcaldia de Barcelona recorda als minyons els quals per haver nascut l'any 1920, o sigui aquells que han complert o compliran els 17 anys d'edat durant aquest any, tenen el deure d'acudir a les llistes d'oficina a les Tinençes d'Alcaldia corresponents a la demarcació del districte on radiquen llurs domicilis, per tal d'ésser al·listats per a rebre la instrucció prelevatòria imposada a l'apartat b) de la base tercera de la circular del Ministeri de Defensa Nacional, de data 6 de setembre darrer, que el termini per a poder fer-ho sense incorrer en cap responsabilitat, acabarà demà passat, dijous.

celebraren mitings i manifestacions d'adhesió al Govern i al partit. Es calcula que als mitings se celebraren en aquesta capital a partir d'ara de 1.800.000 persones.

Aquest matí s'ha reunit el sots-Comitè de no intervenció

l'aviació facciosa ha bombardejat Reus i el Coll de Balaguer

No ha produït danys ni víctimes

Es imminent la caiguda de Nanquín

A Toquio es preparen grans festes

TOTS ELS ESTRANGERS HAN SORTIT DE LA CAPITAL XINESA

Tarragona, 7. — A la Comandant Militar han facilitat un comunicat que diu així:
«A les 8.45 del dia d'avui, sis avions de bombardeig facciosos han bombardejat, entre Altamira i Horta, a les immediacions del Coll de Balaguer, i seguidament s'han dirigit tres dels avions a Reus, on han deixat caure també algunes bombes. Ningú no ha causat víctimes ni danys materials ni danys humans. Els avions facciosos i els han fet fugir precipitadament.
Les defenses antiaèries han fet un rodori tot, impedint efectivament que els avions rebels aconseguissin els seus criminals objectius.
Els serveis d'alarma han funcionat bé i oportunament.»

Han estat delinqüents uns

aprenentis de lladre

La policia ha detingut a la Barceloneta a diversos malvivents els quals portaven gèneres de tota mena.
Han confesat els delinqüents que els han sacat d'una Cooperativa del carrer d'Alfred Cadenet, anomenada «la Fraternitat» i que els venien a un drapaire del carrer de Serra al qual els donaven unes pesetes que es repartien entre tots.
Els agents de policia han anat al domicili del comprador anomenat Josep Vallès Florença, i han trobat diversos dels gèneres, per la qual cosa l'han detingut i posat a disposició del jutge de guardia.
Els delinqüents anomenats Andreu Seguí Rufat, Antoni Jorba González, Salustia Ortega Martínez, Rafael Utrera Carceles, Llàtzer Segura, Sàez, Josep Aparicio Royo, Gregori Cabreró Redín, Carlos Clemente Molis, Digne González Miralles, Antoni López Márquez, Antoni Silva Giran i Antoni Fernández Barredos, tots ells han passat a disposició del Tribunal Tutelar de Menors i l'edat dels quals oscil·la entre els dotze i tretze anys.

500 PLACES DE MECANICS CONDUCTORS D'AVIACIO

El «Diario Oficial del Ministerio de Defensa Nacional» publica, entre altres, l'ordre següent:
«Quin concurs i a sobre: 500 places de mecànics conductors d'aviació i cent de conductors motoristes de la mateixa arma, a les quals podran concorrer soldats i caporals d'aviació que hagin cursat el curs de mecànica i tinguin un carnet de pilot per un període d'una o més anys, i tinguin majors de 23 anys i menors de 40.
El termini d'admissió d'instàncies acabarà el dia 20 del mes actual.»

CONTRA ELS QUE ABUSEN

Per vendre fruites i verdures a preus exagerats, han estat denunciats uns venedors del districte ciutat, als quals, per ordre del comissari delegat, Artur Guiso, fou decomissada la mercaderia i repartida gratuïtament entre els pobres denunciats.

UNA CIRCULAR BEN REBUDA

El ministre de Justícia segueix rebent gran quantitat de cartes de felicitació i mostres d'adhesió amb referència a la recta ordre circular dirigida als fiscals de la República.
Destaquen entre aquestes les dels senyors Camps i Antoni Maria Sbert.

REUNIONS DEL GRUP PARLAMENTARI DE "UNION REPUBLICANA"

El grup parlamentari d'Unió Republicana a les Corts de la República, ha celebrat dues reunions consecutives per tal d'examinar alguns assumptes d'actualitat política, sota la presidència del senyor Torres Campaña i amb assistència de gal·les tots els diputats de la minoria republicana a Barcelona.

QUE IMPORTA QUE EL PA ES VENGUI A 65 CÈNTIMS SI NO ES TENEN AQUESTS 65 CÈNTIMS?

Front de l'est, 7. (De l'enviat especial de l'est.) — Encara que els diaris facciosos hagin volgut pintar una altra cosa, l'Espanya que sofreix l'opressió feixista es troba en franca democràtica i lliure es compromet per que diu un diari editat a la zona rebel.
«Entre els uns i altres — escriu — amb menys sans i abundants, milers d'infants i de dones veuen llurs entranyes adorables des de gualvolades de la fam.»
El diari acaba dient: «Que importa que el pa es vegi a 65 cèntims si no s'han aconseguit 65 cèntims, ni es donen mitjans per a aconseguir-los?»

Mig milió d'obers filipins es manifesten a favor de l'Espanya republicana

Manila, 7. — S'ha reunit, a Baguio, la Convenció d'obers, en la qual es trobaven representats 500.000 homes i vint províncies de la Filipina. Aquest consell d'honor el ministre espanyol Antonio Jugu, qui pronuncia un gran discurs sobre l'insuperable patriotisme dels defensors de la República. Els obrers filipins, amb tal motiu, trameten una entusiasta salutació a llurs germans espanyols, i els agraïen el triomf en la lluita que sostenen. La Convenció fou presidida per Jose Nava, d'Iloilo.

Xang-Hai, 7. — El portaveu de l'exèrcit japonès ha declarat a la Premsa que la posició de les tropes japoneses davant Nanquín no havia canviat des d'ahir.
El mariscal Txang-Kai-Xek ha nomenat a tots les autoritats provincials de la zona de guerra que continuen llurs funcions a tot allò que sigui possible a l'objecte d'organitzar les milícies i evacuar els no combatents.
Les autoritats hauran d'abandonar les localitats tot seguit d'amenaces, després d'haver assegurat el trasllat a la refugiada de tots els dipòsits de provisions i municions i haver organitzat la retirada ordenada de tots els habitants.

Londres, 7. — De l'agència Reuters: Insisteixen els japonesos en el fet que la caiguda de Nanquín és imminent. Els xinesos no oposen resistència.

Les autoritats japoneses entraran ahir novament a la Concessió per a detenir un cortà.

Una intrincada història d'espionatge

Trebitch Lincoln, diputat conservador als Comuns, espia a l'empereu, sacerdot budhista i agent de l'imperialisme japonès...

Londres, 7. — Els aficionats a les revistes gràfiques londinenses recordaran, sense cap dubte, la figura estranya d'un home de cara monòdica vestit de monge budhista, deambulant a qualsevol port d'Anglaterra. Es tracta de Trebitch Lincoln, el qual no s'arribarà, potser, a saber mai la veritable història. És asiàtic? És hongarès? O potser hongarès jueu?

El cert és que Trebitch Lincoln ha estat diputat a la Cambra dels Comuns, i detingut durant la Gran Guerra per espionatge a favor d'Alemanya. Potser Trebitch Lincoln no sapia exactament el que feia, excepte que sempre ha estat agent de qualsevol país.

Està, ara, al servei de l'Imperi Romà-Berlin? O del triangle Roma-Berlin?

Cap incautació de càrregues de vaixelles estrangers no podrà ésser tolerada per Anglaterra

Aquest és el pensament del Govern britànic

Londres, 7. — Els rebels espanyols imposaren, pel terror, l'any passat, un bloqueig de les costes espanyoles a fi d'impedir que el legítim govern de la República es beneficiés amb l'exportació d'un producte que té gran acceptació a Anglaterra: la taronja.

El govern britànic no admet ni admetrà mai la legalitat d'aquesta mesura, contrària, de totes maneres, a la llei internacional. Aduh si la concessió dels drets de bel·ligerència hagués de legalitzar les detencions i requisas a la mar, la incautació de les càrregues dels vaixelles estrangers no pot justificar-se pel simple origen. Cap esforç dels rebels espanyols per a l'aplicació d'aquestes mesures a la navegació britànica no podrà ésser veritablement tolerat.

SEQUEIX EN GREU ESTAT

Berlin, 7. — Antic no es va publicar cap butlletí sobre la salut de Ludendorff. Segons algunes informacions recollides a Múnic, l'estat del pacient continua essent greu, però és estacionari.

DES PRES D'ALEMANYA I ITALIA, QUE LI QUEDARÀ A PORTUGAL?

Lisboa, 7. — El govern ha nomenat representant prop de Franco a l'actual ministre de Comerç, Fere Ferrer.

Toquio, 7. — La municipalitat de Toquio ha organitzat grans desfilades destinades a celebrar la presa de Nanquín, que és esperada avui. El príncep Kanoye, President del Consell de ministres, junt amb els ministres de la Guerra, Marina i Afers Estrangers, conferenciaren sobre les mesures que s'havien de prendre després de la caiguda de Nanquín. Així que la caiguda de la capital sigui anunciada oficialment, es convocarà sessió extraordinària dels membres del gabinet que, reunits seguidament amb els membres del Gran Consell Imperial, discutiran, a presència de l'emperador, l'actitud del Japó envers la Xina.

Serà publicat un comunicat en sortir de la reunió. La importància internacional de les mesures que s'han de prendre després de la caiguda de Nanquín es dedueixen pel fet que el príncep Kanoye ha presat Hirota que abandonés a migdia el Consell de gabinet.

El gran quarter general ha publicat aquest matí un comunicat anunciant que els exèrcits japonesos que

Toquio, 7. Misteri que tracta d'acabar el «Daily Sketch», que publica unes revelacions sensacionals sobre l'ex-diputat conservador a la Cambra dels Comuns, espia d'Alemanya durant la Gran Guerra i convertit més tard al budisme, sacerdot a Txao.

Sembla que Trebitch Lincoln se segueix amb gran interès les vicissituds de la lluita sino-japonesa. S'ha establert a la residència de les línies japoneses, on ha instal·lat aduoc un despatx, i ha declarat a uns amics: «Valga a dir a Txang-Kai-Xek que ha de fer la pau el més aviat possible amb els japonesos.» Dirà a Txang — continua dient Trebitch Lincoln — que la propaganda antijaponesa a Xina és una equivocació i que ha de canviar d'actitud contra Xina.

Després de Roma, Berin

Berlin, 7. — Als cercles polítics alemanys, s'anuncia que Stodolnitsch és traslladada dintre de poc a Berlín per a tornar a von Neurath la visita que aquest li va fer a Belgrad fa alguns mesos.

DIUEN QUE NO HA PASSAT RES

Berlin, 8. — Als cercles autoritatats es desmentix que un individu misteriós hagi estat detingut a la cancelleria del Reich i que estava fent per un dispar de Revolver, com ha circulat el rumor a l'estranger.

"Aquesta carta, per arribar a les vostres mans, passarà per mil camins estranys..."

Els cercles diplomàtics i periodístics anglesos són la font de les notícies d'envergadura, d'aquestes que poden canviar la marxa dels esdeveniments. Quan una cosa és afirmada en aquests cercles, poden apostar sobre la seva certesa, segurs de guanyar.
Un dels periodistes més coneguts en aquest ambient, que assistí com a corresponent d'una gran agència a la guerra de Mussolini contra Etiòpia, i que a Addis Abeba travà coneixences amb caps abissinis i amb combatents guerrillers, ha fet circular algunes còpies d'una lletra que ha rebut d'un dels seus amics d'aquesta terra sobre la qual calgueren les bombes que llancava, com per passatemps, el fill del duce.

Una quantitat retalla d'aquestes lletres han aparegut a tota la premsa anglesa i francesa. Són tan reveladors, tan angustiosos i esperançadors, a la vegada, que no ens podem estar de reproduir-los. Diuen així:
«El 1935, la ramaderia del meu país comptava amb 20 milions de caps de bestiar. Els senyors que, com jo mateix, pogueren refugiar-se a les terres no ocupades, cap al Pònt, se n'endugueren la meitat. Els altres deu milions estan a punt de desaparèixer, materialment devorats pels 250.000 camlles negres del cos d'ocupació. Compteu de que deuen viure els pastors i paguesos del territori expoliat. Vos que en coneixeu la sobrietat, podeu imaginar quina ha d'ésser la misèria, si us dic que al meu campament han cercat refugi un centenar de camperols les dones i els fills dels quals moriren de fam...
Vos ja sabeu que, pel carrec que jo ocupava, en els temps de llibertat i de poder del nostre Senyor, puc estar assabentat de la situació econòmica del país. Uns anys de vida i estudis a Europa m'han permès fer-me'n ben bé càrrec. Doncs bé, us puc demostrar, amb dades a la punta de la llança, que les dues grans fonts de riquesa, l'exportació de pells i la de cafè, estan gairebé paralitzades. Heus ací uns quants exemples:
De mitjans del 1936 a mitjans del 1937, han estat importades 1.000 tones de cotó. Els altres anys, quan manaven els... bàrbars, el nostre poble necessitava per vestir-se 4.000 tones. Per endolir el nostre cafè i el «mutigi» fèrem venir, per Djibuti, 2.500 tones de sucre. Ara, només n'entrem 1.200. I l'amargor, els nostres homes només la senten en les begudes...
En aquesta lletra, escrita amb una barreja de tecnicisme universitari i de civilitat primitiva, el cabdill etíop parla, també, de la situació en què es troben els que havien estat subdits d'ell i d'altres senyors.
El 1935, el Negus es dedicava, amb tota la seva ànima borbolla, a la qüestió de l'esclavatge, i les 65 seccions del seu Departament especial, que havia creat ell mateix, treballaven per a donar la llibertat als esclaus. Quan De Bono pronuncià Adua, l'octubre del 1935, cutit a fer un cens de tots els esclaus i ex-esclaus, per a alliberar-los... convertint-los en treballadors obligats, a les ordres del seu exèrcit. I els telegrams portaven a les nostres llars la nova del seu gest civilitzador, dient que havia fet lliures més de 30.000 esclaus.
Graciàni ha imitat el mariscal de les blanques barbes i mans vermelles. Fets els malarats que no han pogut escapar-se, són enrolats a les centúries que construeixen els camins i carreteres que ens porten... el progrés i la veronesa. Privats, així, de cultivadors, els nostres camps — perquè encara són nostres! — han donat, enguany, una minsa collita, que ha estat engolida pels colonitzadors. La fam del 1937 és una fam com les que conta la Bíblia, en temps dels antecessors del nostre Rei de Reis...»

Londres, 7. (Urgent.) — El sots-Comitè de no intervenció s'ha reunit a les 10.45 al Foreign Office.

HA EXAMINAT LES RESPOSTES DEL GOVERN ESPANYOL I DELS FACCIOSOS

Aquesta tarda es torna a reunir

Londres, 7. — La reunió del Sots-comitè de no intervenció ha interromput les seves tasques poc abans de la una de la tarda i les reprendrà a dos quarts de cinc.

La sessió del matí ha estat consagrada a la discussió general sobre les contestacions del Govern espanyol i dels facciosos.

A les esferes diplomàtiques britàniques es declara que, malgrat certes divergències de detall, el Sots-comitè creu que ambdues contestacions constitueixen, en principi, una acceptació de les resolucions del Comitè.

Segons opinió dels anglesos, en la reunió d'aquesta tarda i en les que es celebraran ulteriorment, s'examinarà detalladament els diversos projectes elaborats pels Sots-comitès tècnics per a l'aplicació general de les resolucions.

D'altra banda, en diversos esters ben informats s'afirma que les delegacions italiana i alemanya han fet observar que la contestació del Govern espanyol equival a una oposició formal al reconeixement dels drets de bel·ligerència, mentre que, en canvi, altres delegacions crítiques la contestació dels rebels, considerant inacceptable el reconeixement dels drets de bel·ligerència, després d'una retirada de 3.000 voluntaris.

De totes maneres es tracta, únicament, de la discussió d'ordre general, puix que aquest matí no s'ha tractat cap de les qüestions essencials, com són el control, retirada de voluntaris i reconeixement dels drets de bel·ligerència, almenys en allò que es refereix a les qüestions de detall.

JA NO HI HA AMISTAT, BON VEINATGE I NO AGRESSIO ENTRE TURQUIA I SIRIA

Ankara, 7. — El govern turc ha denunciat el tractat d'amistat i bon veïnat i no agressió, acabat a l'any 1926, amb Síria.

ULTIMA HORA

proga a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que ho faci amb l'anticipació necessària i reduïda al màxim. L'encasellat de paper no ens permet publicar notes externes.

L'ASSASSI DELS ABIS-

SINIS, RECOMPENSAT
Roma, 7. — El rei ha concedit al mariscal Graziani el títol de marquès de Neghell, amb caràcter hereditari.

ELS MINISTRES BULGARS HAN DINAT AMB EL REI

Sofia, 7. — El rei ha reunit al palau de Tzarzka Bistrizka tots els ministres amb els quals han conferenciat respecte a la situació interior i econòmica en connexió amb l'elaboració del pressupost del 1938 i les properes eleccions legislatives.
El rei ha aprofitat l'avinentesa per tal d'assabentar als ministres de les impressions del seu viatge a l'estranger on ha pogut comprovar les bones disposicions respecte Bulgària.
El rei ha convidat als ministres a un àpat.

A Salamanca

—(I la meua declaració sobre la integritat del territori espanyol?)
—Es a Roma, perquè el Govern italià hi posi el vist i plau. (de "Vendredi")

ULTIMA HORA no publica altres articles de col·laboració que els que expressament demana

Notícies del "lloc sota el sol africà"

"Aquesta carta, per arribar a les vostres mans, passarà per mil camins estranys..."

«Ens havien promès màquines per a remoure la terra i fer-la prolífica com una vaca prenyada. Però per la carretera d'Asmara, que ben sovint trepitgen els nostres petits cavalls, només veiem passar canons i metralladores i tancs. Creieu que n'hem destruït molts, perquè la seva presència ens encén les sangs més que la dels matelxos italians.»

«La sola cosa que, fins ara, hem vist que tingui relació amb la colonització, és una màquina perforadora, que obria un pou, a la recerca de petroli, i que nosaltres capturàvem no fa gaires setmanes. Era molt al migdia del país, on hi ha poques forces italianes. Ens va ésser fàcil penjar tots els que hi treballaven. I un nebot meu, que vos devia conèixer, i que coneix força d'aquestes coses de màquines, ens diu que hi ha petroli en abundància. Però ací, a aquesta deu, no hi arribaríem pas, els enemics de l'home i de Déu. Ací, al Djam Djam, jo sóc encara l'amo...»

Cercant un mapa d'aquesta regió, entre els documents que vaig poder salvar de les urpes negres, he trobat un retall d'un article vostre. Hi expliqueu l'obra colonitzadora dels italians a la seva colònia d'Eritrea. Diu que hi ha, en aquestes terres, 4.500 fills de lloba — tinc entès que els això ho tenen com un honor — i que 60 d'aquests són paguesos. Ací, les quantitats són més grans, però els treballadors són encara menys. Al meu país, devastat i humil·lit, és unics que treballen són els nostres homes, les nostres dones i els nostres infants, a profit dels 300.000 italians que s'han instal·lat ací i que no s'atreveixen, però, a abandonar el revòlver i les cartutxeres.

Per arribar a les vostres mans, aquesta carta — que jo us escric perquè desitjo que sapigueu que encara som vius i que no hem donat els nostres peus a encadenar — passarà per mil camins estranys; travessarà les terres ocupades, en mans de guerrers i de paguesos que saben que si els agafen amb ella damunt seran immediatament afusellats; l'experiència, en això, no els permet cap esperança. La portaran dones i criatures, en certs parages, perquè així burlaran més fàcilment la vigilància dels estrangers. Saltarà muntanyes, travessarà rius, s'arrossegirà pels deserts, seguirà la via del ferrocarril i passejarà per les carreteres construïdes pels nímies amb la sang del nostre poble.

Potser costarà la vida a algun dels meus fidels, o motivarà algun combat isolat. Però tot això no farà més que demostrar el tremp del nostre poble. Us dirà quin és el desig dels etíops, per damunt de tots els pactes i de totes les seguretats.

En el fons, em penso que us l'escric i us l'envio per a tenir el goig de desafiàr i vencer els nostres enemics, per a motar-me'n. I perquè, en rebre-la i pensar en el camí pel d'amenaces que ha fet, penseu també en els homes que s'han exposat per a portar-vos-la. I si penseu en ells, veureu el coratge del nostre poble. I endevinareu l'esdevenidor que estem esperant.

Les nostres tradicions i lleis, la nostra llibertat estan, ara, a les nostres mans. I estem en camí de reconquistar-les.

Em sap greu haver-vos de dir, en acabar la meua lletra, que em temo que els vostres països civilitzats i colonitzadors no poden pas dir el mateix.
Això escriu un Ras etíop a un periodista anglès. Entre ells hi ha, segons l'ant-lo, 5.000 quilòmetres, les convencions de dues civilitzacions i el repte de l'un i la vergonya de l'altre. Unint-los, hi ha un matelx destí, amonçant. En cara que un sigui blanc i l'altre sigui negre.

